

РЕШЕНИЕ

№ 34885

гр. София, 24.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6727** по описа за **2025** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Лидера мениджмънт“ ЕООД, представлявано от Г. С. Г., подадена чрез процесуален представител адв. И. А. Т., срещу решение № 1869 от 23.05.2025г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 97-ми състав, постановено по нахд № 13992/2024г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в противоречие с материалния закон.

Касаторът излага доводи, че единствено извършва посредничество при организиране на събития срещу договорен хонорар от страна на клиентите си. Дружеството не извършвало туроператорска дейност при продажба на туристически пакети. Съдът неправилно е възприел, че „Лидера мениджмънт“ ЕООД извършва туристическа агентска дейност- посредничество при продажба на хотелски резервации и туроператорска дейност, като продава туристически пакети без да притежава удостоверения за регистрация за тези видове дейност. Счита, че съдът не е изяснил релевантните за случая факти и обстоятелства, които обективно сочели, че такъв вид дейност не е осъществявана от дружеството.

Касаторът, чрез своя процесуален представител адв. И. Т., моли да бъде отменено решението на СРС, НО, 97-ми състав по нахд № 13992/2024г. и спорът решен по същество, като се отмени изцяло и НП № 005026/23.05.2024г.

Ответникът – директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към

Главна дирекция „Контрол на пазара“ в Комисия за защита на потребителите, чрез своя процесуален представител юрк. М. М. оспорва жалбата, като моли същата да бъде отхвърлена, поради нейната неоснователност и да се остави в сила решението на СРС. Формулирано е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение, че решението на СРС следва да бъде отменено, а жалбата уважена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 1869 от 23.05.2025г., постановено по нахд № 13992/2024г. на СРС, НО, 97-ми състав е било потвърдено наказателно постановление НП № 005026/23.05.2024г. на директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ в Комисия за защита на потребителите, с което на „Лидера мениджмънт“ ЕООД на основание чл.182, ал.1 от Закона за туризма /ЗТ/ е наложена имуществена санкция в размер на сумата от 10 000, 00 /десет хиляди/ лева за извършено нарушение по чл.61, ал.2 от ЗТ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал показанията на актосъставителя И. И. К., свидетеля М. Е. Н. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обоснован правния извод, че при провеждане на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, правилно е бил приложен материалния закон, като е доказано извършване на деянието по чл.61, ал.2 от ЗТ, което не представлява маловажен случай по см. на чл.28 ЗАНН.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

По смисъла на чл.220 АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали правилно са приложени относимите материалноправни норми.

В КЗП са постъпили сигнали срещу „Лидера мениджмънт“ ЕООД, вх. № С-03-25/02.01.2024г. – за ненаправена резервация за почивка в хотел, за което е платена сума; вх. № С-03-6664/20.11.2023г. – за невъзстановяване на сума за анулирана резервация за почивка в Гърция; вх. № С-03-5924/17.10.2023г. – за ненаправена резервация за почивка в хотел, за което е платена сума, която не е възстановена напълно. По този повод е била извършена проверка на 09.11.2023г. и на 24.11.2023г. на „Лидера мениджмънт“ ЕООД от служители в КЗП. Поискани са били обяснения и писмени документи от дружеството, от което е постъпил отговор вх. № С-03-5924/24.11.2023г., в който се посочва, че осъществява единствено посредничество при организиране на събития срещу уговорен хонорар от клиента, без да извършва туроператорска дейност. Направена е била справка в Националния туристически регистър за туроператори и туристически агенти, като е установено, че в него няма вписани данни за регистриран туроператор и/или туристически агент с наименование „Лидера мениджмънт“ ЕООД.

Съставен е бил акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 005026 от 02.02.2024г., който е бил връчен на адв. И. Т. на 22.02.2024 г. Въз основа на изготвения акт е издадено и обжалваното наказателно постановление № 005026/23.05.2024г. на директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ в КЗП, с което касаторът е привлечен към административнонаказателна отговорност за извършено от него деяние по чл.61, ал.2 от ЗТ и е санкциониран със сумата от 10 000, 00 /десет

хиляди/ лева.

Касационната инстанция приема, че решението е правилно, защото при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1 във вр. ал.2 от НПК. Съображенията за това са следните:

В касационното производство не се решава материалноправния спор между страните, а същото има за предмет преценката относно правилността, респ. допустимостта и действителността на въззивното решение. Касационният съд изследва съответствието на решението с материалния закон, въз основа на фактите, установени от първата инстанция. Дейността му се свежда единствено до проверка, дали фактите са подведени вярно под хипотезата на правната норма и дали правилно са приложени предвидените в нея правни последици.

При разглеждане на спорове за отмяна на издадени НП, районният съд е винаги инстанция по същество- чл.63, ал.1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността на НП, т.е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя- арг. от чл.314, ал.1 от НПК във вр.чл.84 ЗАНН.

Споделят се съображенията на СРС, НО, 97-ми състав, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати нарушения със съществен характер, които да са ограничили или накърнили упражняването на правото на защита на „Лидера мениджмънт“ ЕООД в пълен обем. Доказани са обективните признаци на деянието.

От анализа на събраните и обсъдени в тяхната взаимовръзка и единство доказателствени средства, не се разколебава обвинителната теза на ответника за извършено нарушение на правилата по Закона за туризма /ЗТ/. Не се констатира пороци по см. на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН.

В АУАН от 02.02.2024г. и в НП от 23.05.2024г. са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което включва елементите на състава, както и обстоятелствата, при което те са осъществени. Съществува и пълно съответствие на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, времето, мястото където е извършено, обстоятелствата от фактическа страна, поради което е спазено изискването на чл.42, т.4 от ЗАНН и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН.

Правилно СРС е установил, че НП № 005026/23.05.2024г. на директора на РД за областите С., Софийска, К., П., Б. към ГД „Контрол на пазара“ в КЗП, е издадено в съответствие с материалния закон, като изложените в тази връзка мотиви са обосновани, а формираните правни изводи са в корелация с писмените и гласни доказателства, събрани в процеса. Първостепенният съд правилно е приел, че касаторът е извършил административното нарушение по чл.61, ал.2 от ЗТ, поради което и законосъобразно е ангажирана неговата отговорност, чрез налагане на санкция в размер от 10 000, 00 /десет хиляди/ лева.

Съгласно §1, т. 59 от ДР на ЗТ „туроператорска дейност“ е организирането на групови и/или индивидуални туристически пътувания с обща цена, предлагани за продажба, пряко или посредством туристически агент с цел туризъм, отдих, развлечение, бизнес, участие или посещение на прояви и събития с културен и опознавателен характер, на конгресни и делови събития или с друга цел. Съответно по см. на §1, т.60 от ДР на ЗТ, „туроператор“ е лице, регистрирано по реда на този закон и вписано в регистъра на туроператорите и туристическите агенти за упражняване на туроператорска дейност, което изготвя туристически пакети и ги продава или предлага за продажба пряко или чрез посредничеството на друг търговец, или съвместно с друг търговец, или което предава данните на пътуващия на друг търговец в съответствие с § 1, т. 67, буква "б", подбуква "дд" от допълнителните разпоредби. Според §1, т. 61 от ДР на ЗТ „туристическа агентска дейност“ е извършването на посредничество при: продажби

на туристически пакети на крайни потребители; пасажерски авиационен, воден и автобусен превоз; резервационни, визови и други допълнителни туристически услуги, както и застраховки, свързани с туристическото пътуване. В нормата на § 1, т. 62 от ДР на ЗТ е дефинирано понятието за „туристически агент“, който е лице, регистрирано по реда на този закон или вписано в регистъра на туроператорите и туристическите агенти за осъществяване на туристическа агентска дейност, различно от туроператор, което продава или предлага за продажба туристически пакети, изготвени от туроператор.

Разпоредбата на чл. 61, ал.1 от ЗТ предвижда, че туроператорската и туристическата агентска дейност подлежат на контрол от държавата с цел защита и гарантиране сигурността и правата на потребителите на туристически услуги, както и с цел предотвратяване възникването на опасност от увреждане на държавни и обществени интереси. Туроператорска и/или туристическа агентска дейност на територията на Република България се извършва от регистрирано лице, което е търговец по смисъла на Търговския закон или юридическо лице, което има право по силата на друг закон да извършва стопанска дейност, включително по законодателството на друга държава - членка на Европейския съюз, и не е в производство по ликвидация или несъстоятелност, има помещение за извършване на дейността, персонал с изискуемото образование и езикова квалификация, като за управленския персонал се изисква и стаж; има валидна застраховка, покриваща отговорността му за причинени вреди вследствие на неразплащане със своите контрагенти, включително при неплатежоспособност и несъстоятелност.

От събраните писмени и гласни доказателства, е установено, че касаторът е посредничел при организиране на туристически пътувания с обща цена на краен потребител; организиране на превоз; извършване на резервационни и други допълнителни услуги. По този начин дружеството е осъществявало туристическа агентска дейност без да има разрешение за нея. Агентската туристическа дейност е извършвана срещу заплащане от потребителите, като в приложените платежни нареждания, ясно е посочено основаниято за превод на съответните суми, което е било хотелска резервация за почивка в страната и чужбина.

Правилно е приложена санкционната разпоредба на чл.182, ал.1 от ЗТ, съгласно която „който извършва туроператорска и/или туристическа агентска дейност без удостоверение за регистрация или в случаите по чл. 65, без да уведоми предварително министъра на туризма, се наказва с глоба в размер 5 000,00 лева, а на едноличните търговци и юридическите лица се налага имуществена санкция в размер 10 000,00 лева“. Размерът на наказанието е точно определен, поради което не съществува възможност за неговото намаляване.

В заключение, решението от 23.05.2025г. на СРС, НО, 97-ми състав е правилно на основание чл.348, ал.1, т.1 във вр. ал.2 от НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

При този изход на делото, в полза на ответника се присъждат разноски за осъществено процесуално представителство от юрк. М. М., които се определят в размер на сумата от 80,00 /осемдесет/ лева на основание чл.37 ЗПП във вр.чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ / в ред. преди изм. ДВ. бр.53/2025г. в сила от 01.10.2025г./.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III касационен състав на основание чл.221, ал.2 АПК във вр.чл.63в ЗАНН

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1869 от 23.05.2025г., постановено по нахд № 13992/2024г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97-ми състав.

ОСЪЖДА „Лидера мениджмънт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от Г. С. Г., със седалище и адрес на управление: [населено място], район „К.“,[жк], ул. „56-та“ № 6, да заплати на Комисия за защита на потребителите с адрес: [населено място], [улица] сумата от 80,00 /осемдесет/ лева на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.